

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

CA „Asterra Grup” SA împotriva lui Dumitru Grăsun
(repararea prejudiciului)

împotriva deciziei din 14 august 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul

(Dosarul nr. 2ra-691/25
NR. PIGD 2-20052041-01-2ra-15102025)

Încetarea procesului contravențional în temeiul art. 443 și 445 din Codul contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, nu înlătură obligația de reparare a prejudiciului achitat de asigurător, dacă din ansamblul probelor administrate rezultă că anume conduita persoanei respective a generat accidentul rutier și prejudiciul consecutiv.

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. M. Bușuleac)
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (jud. V. Movilă, I. Gorlenco, S. Pilipenco)

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 mai 2020, avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Grăsun, prin care a solicitat încasarea, în ordine de regres, a sumei prejudiciului în mărime de 9 210 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 662,24 lei, precum și a cheltuielilor de judecată: 297 lei – taxa de stat și 8.000 lei – pentru asistență juridică.

2. Ulterior, la 5 februarie 2024, avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA, a depus o cerere privind majorarea acțiunii, prin care solicită încasarea din contul pârâtului Dumitru Grăsun, în ordine de regres, a următoarelor sume: 9.210 lei – prejudiciul, 6.795,96 lei – dobânda de întârziere, 592 lei – taxa de stat și 8 000 lei – cheltuieli pentru asistență juridică.

3. Reclamantul a relatat că, la 8 septembrie 2019, pârâtul Dumitru Grăsun, conducând motocicletă de model „Suzuki”, a provocat un accident rutier în urma căruia a fost avariat automobilul „Citroen Berlingo”, cu numărul de înmatriculare CSG761, iar vinovăția acestuia a fost constatată. La data producerii accidentului, autovehiculul avariat era asigurat CASCO la CA „Asterra Grup” SA. Totodată, pârâtul nu deținea asigurare pentru mijlocul de transport condus și a părăsit locul accidentului, fapt reținut prin decizia agentului constator de tragere la răspundere contravențională. Ulterior, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, iar cuantumul despăgubirii a fost stabilit la 9 210 lei, sumă achitată de reclamant, potrivit facturii și ordinului de eliberare a numerarului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

4. Prin hotărârea din 3 iunie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea a fost admisă. S-a dispus încasarea de la Dumitru Grăsun a sumelor de: 9 210 lei cu titlu de prejudiciu, 6 795,96 lei cu titlu de dobândă, 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 619 lei cu titlu de taxă de stat, în total 21 624,96 lei.

5. În motivarea hotărârii, instanța a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 12 aprilie 2023, procesul contravențional a fost încetat

pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04880944 din 2 octombrie 2019, emis de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, prin care Dumitru Grăsun a fost sancționat pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 231 alin. (2), art. 242 alin. (1) și art. 243 alin. (1) din Codul contravențional. Respectiv, vinovăția asiguratului/utilizatorului în comiterea accidentului rutier și răspunderea acestuia pentru paguba produsă de autovehicul nu sunt excluse. Prin urmare, încetarea procesului contravențional în temeiul art. 445 și 443 din Codul contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, nu îl absolvă pe pârâțul Dumitru Grăsun de obligația de a achita despăgubirile de asigurare rezultate din accidentul rutier comis.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 10 iunie 2024, avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Dumitru Grăsun a declarat apel împotriva hotărârii din 3 iunie 2024, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în fond și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 14 august 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, a fost admis apelul declarat de avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Dumitru Grăsun. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 3 iunie 2024 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SA „Asterra Grup” împotriva lui Grăsun Dumitru privind repararea, în regres, a prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier.

8. În motivarea deciziei, instanța de apel a apreciat că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenta delictului civil. Componenta delictului civil reprezintă totalitatea elementelor esențiale prevăzute de lege, necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii civile delictuale. Aceasta include prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția. Lipsa uneia dintre aceste condiții, în speță a vinovăției pârâțului Dumitru Grăsun, exclude, de regulă, răspunderea delictuală.

9. Instanța de apel a reținut că vinovăția lui Dumitru Grăsun nu a fost stabilită de instanțele care au examinat cauza contravențională, iar prima instanță, la soluționarea cauzei civile, a reținut în mod nejustificat că încetarea procesului contravențional pe motivul nulității procesului-verbal nu exclude vinovăția acestuia și obligația de reparare a prejudiciului, fără a analiza probele prin prisma condițiilor răspunderii civile delictuale. Or, decizia de sancționare din 2 octombrie

2019 a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, astfel încât simpla întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui probă suficientă a faptei, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției, cu atât mai mult cu cât procesul contravențional a fost încetat pe un temei de reabilitare. Reclamantul SA „Asterra Grup” a probat doar existența și întinderea prejudiciului, fără a administra alte probe din care să rezulte încălcarea regulilor de circulație de către Dumitru Grăsun și legătura de cauzalitate dintre această conduită și prejudiciul produs. În lipsa unor asemenea probe, lipsă imputabilă pasivității procesuale a reclamantului, nu poate fi reținută răspunderea civilă delictuală a lui Dumitru Grăsun, întrucât nu este întrunită una dintre condițiile esențiale ale acesteia, și anume vinovăția.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 23 septembrie 2025, avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA, a depus o cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei din 14 august 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul și menținerea hotărârii din 3 iunie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

11. În motivarea cererii de recurs s-a susținut că, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 12 aprilie 2023, procesul contravențional a fost încetat pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 2 octombrie 2019, în temeiul art. 441 și art. 445 alin. (1) din Codul contravențional. Totodată, s-a invocat că, potrivit pct. 27 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative de transport auto, în cazul în care, prin hotărârea instanței de judecată, decizia agentului constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale a fost anulată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție a fost declarat nul, cu încetarea procesului contravențional în baza art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, vinovăția asiguratului/utilizatorului în comiterea accidentului rutier și răspunderea pentru pagubele produse de autovehicul nu sunt excluse. În drept, s-a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Articolul 429 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

13. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

14. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

15. Articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.”

16. Articolul 1998 alin. (1) – (4) din Codul civil:

„(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugăminții sau ale consimțământului, și dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.”

17. Potrivit art. 1856 alin. (1) din Codul civil:

(1) Asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum și eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de terțul cărui îi revine obligația să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

18. Conform art. 29 lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22.12.2006 (în vigoare la momentul nașterii obligației):

„Asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între proprietarul sau utilizatorul autovehiculului și asigurătorul de răspundere civilă auto, cu excepția situației prevăzute la art. 8 alin. (2) lit.b).”

19. În conformitate cu art. 22 alin. (11) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22.12.2006 (în vigoare la momentul nașterii obligației):

„(11) Dacă, la data producerii accidentului de autovehicul, persoana păgubită are în vigoare un contract de asigurare de bunuri pentru bunurile avariate sau distruse prin

accidentul de autovehicul, proprietarul unor astfel de bunuri va fi despăgubit în temeiul aceluia contract.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Sud, sediul Cahul, a fost pronunțat în ședință publică la 14 august 2025, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 9 septembrie 2025, prin poșta terestră (f.d. 184). În aceste condiții, recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

21. Chestiunea esențială pe care Curtea Supremă de Justiție este chemată să o dezlege în prezenta cauză rezidă în determinarea efectelor juridice pe care le produce, asupra răspunderii civile pentru prejudiciul cauzat prin accident rutier, anularea deciziei agentului constatator și declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, și anume dacă o atare soluție procesuală este sau nu aptă să înlăture vinovăția asiguratului/utilizatorului și obligația acestuia de reparare a pagubei.

22. În acest sens, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, a reținut că, odată ce decizia de sancționare a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, simpla întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui o probă suficientă a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate și a vinovăției, cu atât mai mult cu cât procesul contravențional a fost încetat pe un temei de reabilitare. Considerente din care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SA „Asterra Grup” împotriva lui Grăsun Dumitru privind repararea, în regres, a prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier.

23. Completul de judecată consideră că instanța ierarhic inferioară, la emiterea hotărârii nu a ținut cont de faptul că prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 12 aprilie 2023, procesul contravențional a fost încetat pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 2 octombrie 2019, în temeiul art. 441 și art. 445 alin. (1) din Codul contravențional. Și anune că nu a fost consemnat în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicate în art. 443 alin. (1), lit. d), e) Cod contravențional.

24. Problema esențială nu era existența sau inexistența unei sancțiuni contravenționale valabile, ci dacă, din ansamblul probelor administrate, rezultă că prejudiciul achitat de asigurator a fost cauzat prin fapta imputabilă pârâtului. Or, acțiunea în regres are temei civil autonom, iar examinarea ei nu este absorbită și nici epuizată de soluția pronunțată în procedura contravențională.

25. În același sens, potrivit pct. 27 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative de transport auto, în cazul în care, prin hotărârea instanței de judecată, decizia agentului constator privind aplicarea sancțiunii contravenționale a fost anulată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție a fost declarat nul, cu încetarea procesului contravențional în baza art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, vinovăția asiguratului/utilizatorului în comiterea accidentului rutier și răspunderea pentru pagubele produse de autovehicul nu sunt excluse.

26. Instanța de apel a pornit de la o premisă eronată atunci când a echivalat nulitatea procesului-verbal contravențional cu lipsa culpei civile a pârâtului. Hotărârea judecătorească pronunțată în materia contravențională, astfel cum rezultă chiar din considerentele sale, a sancționat nerespectarea exigențelor procedurale privind întocmirea actului și competența agentului constator, fără a statua, pe fond, că accidentul nu s-a produs, că pârâtul nu a fost implicat în producerea lui sau că prejudiciul nu a fost cauzat prin conduita acestuia. Așadar, nulitatea procesului-verbal a înlăturat valoarea sa de act sancționator contravențional, dar nu a tranșat irevocabil inexistența faptei ilicite civile și nici nu a creat, în beneficiul pârâtului, o prezumție de nevinovăție în planul răspunderii delictuale civile.

27. Răspunderea civilă delictuală este guvernată de propriile sale reguli probatorii și de propriul său obiect de cercetare. Conform art. 1998 din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial cauzat. În această materie, instanța civilă este competentă să stabilească, în mod autonom, existența faptei ilicite, a prejudiciului, a raportului de cauzalitate și a vinovăției, pe baza probelor administrate în proces. Nicio dispoziție legală nu condiționează angajarea răspunderii civile de existența unei decizii contravenționale rămase valabile, iar o interpretare contrară ar însemna transferarea nejustificată a centrului de gravitate al litigiului civil în sfera unei proceduri contravenționale cu alt obiect și alte finalități

28. Sub acest aspect, concluzia instanței de apel, potrivit căreia reclamanta nu ar fi prezentat decât un singur mijloc de probă, apreciat ca lipsit de valoare prin anularea procesului-verbal, este una selectivă și incompletă. Din materialele cauzei rezultă existența contractului CASCO valabil la data producerii accidentului, a dosarului de daună, a procesului-verbal de constatare a pagubelor, a actului de evaluare și a ordinului de plată prin care despăgubirea în sumă de 9 210 lei a fost achitată pentru reparația autovehiculului avariat. Aceste înscrisuri confirmă nu doar realitatea prejudiciului și întinderea lui, ci și legătura acestuia cu evenimentul rutier dedus judecății. Ele nu pot fi ignorate printr-o motivare care reduce întregul probatoriu la existența procesului-verbal contravențional.

29. Mai mult, împrejurarea că procesul contravențional a fost încetat pentru motive ce țin de forma actului constatator, de lipsa unor mențiuni obligatorii și de competența organului care a aplicat sancțiunea, nu înseamnă că faptele materiale descrise în actele cauzei devin inexistente. Instanța de apel a transformat un viciu al procedurii contravenționale într-un obstacol absolut pentru cercetarea raportului juridic civil, deși tocmai natura autonomă a acțiunii în regres impunea examinarea nemijlocită a tuturor probelor administrate, iar nu excluderea globală a pretenției reclamantei prin simpla raportare la nulitatea unui act procedural.

30. Curtea Supremă de Justiție constată că instanța de apel prin decizia emisă a realizat o apreciere superficială și incompletă a circumstanțelor de fapt și de drept reținute în cauză. Or, contrar prevederilor art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel nu a expus în mod clar și motivat raționamentele privind admiterea sau respingerea probelor administrate, inclusiv nu a argumentat preferința acordată anumitor mijloace de probă față de altele. Potrivit dispozițiilor legale menționate, instanța este obligată să indice motivele pentru care unele probe sunt considerate concludente și pertinente, iar altele sunt înlăturate. Lipsa unei asemenea motivări echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum a fost interpretat constant în jurisprudența Curții Europene. Instanțele au obligația pozitivă de a examina în mod efectiv și real argumentele esențiale ale părților și de a oferi un răspuns motivat acestora. Simpla enumerare a probelor, fără o evaluare analitică a conținutului și relevanței lor, nu satisface exigențele unui proces echitabil (decizia nr. [2ra-1088/23](#), §44-46).

31. Completul reține că interpretarea legii realizată de instanța de apel contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, întrunind astfel temeiul de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă. În acest context, prima instanță a reținut corect că încetarea procesului contravențional în temeiul art. 443 și 445 din Codul contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, nu îl absolvă pe Dumitru Grăsun de obligația reparării prejudiciului achitat de asigurător, dacă din ansamblul probelor administrate rezultă că anume conduita sa a generat accidentul rutier și paguba consecutivă. Această concluzie se înscrie în jurisprudența Curții Supreme de Justiție, care distinge între nulitatea actului contravențional și inexistența răspunderii civile și nu admite ca lipsa unei decizii contravenționale valabile să conducă, prin ea însăși, la respingerea arbitrară a acțiunii civile (deciziile nr. [2ra-1744/22](#), nr. [2ra-1399/22](#)).

32. În aceste circumstanțe, constatările instanței de apel sunt contrare jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție privind angajarea răspunderii în cazul încetării procesului contravențional în temeiul art. 445 și 443 din Codul contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție,

motiv pentru care se impune admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) CPC.

33. Prin urmare, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține caracterul întemeiat al recursului declarat de avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA. În consecință, recursul urmează a fi admis, decizia din 14 august 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul – casată, iar hotărârea din 3 iunie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central – menținută.

34. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de avocatul Aureliu Scorțescu, în interesele CA „Asterra Grup” SA.

Casează decizia din 14 august 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, în cauza civilă, CA „Asterra Grup” SA împotriva lui Dumitru Grăsun privind repararea prejudiciului, și menține hotărârea din 3 iunie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat